

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ညီညီစိုး

အဆုံးမဲ့ စာမဂ္ဂ

(ယန်ယွဲ)

(Chapter 16 - 30)

စာစဉ် - ၂

အခန်း (၁၆)
တောနက်တောင်စဉ်တန်း

ယန်ယဲ့ မိမိ၏ စွမ်းအားများအကြောင်း တွေးတောနေခြင်းဖြင့် အားတက်သရော ဖြစ်လျက်နေလေသည်။ သို့သော် အပြင်ရုံးတော်တွင် အဆင့် ၂၉ ချိတ်ထားသော လျူချင်းယူအကြောင်း ယန်ယဲ့ တွေးလိုက် မိသည်နှင့် အနည်းငယ် ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွား၏။

ယခုအချိန်တွင် လျူချင်းယူ မိမိကို လာရောက်ရှာဖွေခြင်းမရှိသော်လည်း တချိန်တွင် လာရောက်ရှာဖွေကာ ပြဿနာရှာတော့မည်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ မလာခဲ့လျှင်လည်း ယန်ယဲ့ ကိုယ်တိုင် သွားရောက်ကာ ရင်ဆိုင်မည်သာ ဖြစ်သည်။ လျူမျိုးနွယ်များနှင့် ယန်ယဲ့ အတူတကွ ယှဉ်တွဲနေထိုင်၍မရပါ။

‘အပြင်ရုံးတော်မှာ အဆင့်အတန်းမြင့်တဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ကို ငါ တိုက်ခိုက်ဖို့ဆို လက်ရှိစွမ်းအားနဲ့တော့ မဖြစ်နိုင်လောက်သေးဘူး။ သေ ခြင်းရှင်ခြင်းကို ရင်ဆိုင်ဖို့ တောနက်တောင်စဉ်တန်းထဲကိုသွားပြီး အတွေ့အကြုံယူရမယ့်ပုံပဲ’

ယန်ယဲ့ အသံတိုးတိုးဖြင့် ရေရွတ်လိုက်၏။ ယန်ယဲ့ စွမ်းအား များ အဆမတန်တိုးပွားလာသော်လည်း အပြင်ရုံးတော်မှ အကြီးအကဲများ နှင့်ပင် ယှဉ်၍တိုက်ခိုက်နိုင်သည့် အပြင်ရုံးတော်မှ အဆင့်မြင့် တပည့်တစ် ယောက်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ရန်အတွက်တော့ မလုံမလောက် ဖြစ်လျက်နေလေ

သည်။

‘တောနက်တောင်စဉ်တန်းကို သွားဖို့အချိန်ပဲ’

ယန်ယဲ့ လက်သီးများကို ကျစ်နေအောင်ဆုပ်ထားလိုက်၏။ သေခြင်းရှင်ခြင်း အတွေ့အကြုံဖြင့် မိမိ၏ စွမ်းအားများတိုးပွားစေရန် ကျင့်ကြံရမည့်အချိန်ဖြစ်လာလေပြီ။ အပြင်ရုံးတော်စာမေးပွဲမှာ ရက်နှစ်ဆယ်ခန့်သာ လိုအပ်တော့သော်လည်း လျူချင်းယူ ပြဿနာမှာ ပို၍အရေးကြီး၏။

တောနက်တောင်စဉ်တန်းဆိုသည်မှာ အလွန်အန္တရာယ်များလှသည့် နည်းတူ မြောက်များစွာသော ကြမ်းတမ်းခက်ထန်သည့် မှော်သားရဲများ ရှိခြင်းကြောင့် လူသားများအဖို့ တားမြစ်နယ်မြေဖြစ်၏။ တောထဲသို့ဝင်သွားသူ များစွာမှာလည်း ပြန်လမ်းမဲ့ကုန်ကြ၏။

တောနက်တောင်စဉ်တန်းဆိုသည်မှာလည်း လွန်စွာ နက်ရှိုင်းလှ၏။ သို့သော် တောနက်ကြီး၏ ဝန်းကျင်ပတ်လည်၌ ဓားသိုင်းသမားများ၊ ကုန်သည်များ၊ တစ်ကိုယ်တော် ကျင့်ကြံသူများ စသည်ဖြင့် လူသားများ မှီတင်းနေထိုင်ကြ၏။ ထိုသူများအထဲမှ ဓားသိုင်းသမားများဂိုဏ်းသည် တောနက်ကြီးပတ်လည်၌ အများဆုံး မှီတင်းနေထိုင်သူများဖြစ်ကြ၏။

ဓားသိုင်းပညာရှင်အကြီးအကဲများသည် တောနက်ကြီးသို့သွားကာ အတွေ့အကြုံယူကြရန် တပည့်များကို အားပေးတတ်၏။ သို့သော် အသက်အန္တရာယ်ဖြစ်မည်စိုးရိမ်သောကြောင့် သိုင်းပညာအဆင့် ကိုးရှိမှသာ တောနက်ကြီးထဲသို့သွားရောက်ကာ အတွေ့အကြုံယူကြရန် ခွင့်ပြုထား၏။

ငှင်းစည်းကမ်းမှာ ယန်ယဲ့ အဖို့အကျိုးမဝင်ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ယန်ယဲ့သည် အလုပ်သမားတစ်ဦးမျှသာ ဖြစ်နေသေးသောကြောင့်ပင်။

နောက်နေ့တွင် အဆင့်မြင့်စွမ်းအားတိုး အဆောင်မန္တာန်ငါးခု ယန်ယဲ့ ဖန်တီးလိုက်၏။ အားလုံးမှာလည်း အဆင့်မြင့်မန္တာန်များဖြစ်နေ သောကြောင့်ယန်ယဲ့ အံ့ဩမိနေလေသည်။

ဒုတိယနေ့ နေထွက်သည်နှင့် ယန်ယဲ့ ခရီးကိုစတင်လေတော့သည်။

မနက်တစ်ပိုင်း ခရီးသွားလိုက်သည်နှင့် တောနက်ကြီး၏ နယ်စပ်သို့ ယန် ယဲ့ ရောက်ရှိသွားလေသည်။ ထိုနယ်စပ်၌လည်း လူများဟိုတစ်စု သည် တစ်စုဖြင့် နေထိုင်နေကြသည့်ကိုလည်းတွေ့ရလေသည်။ ထိုအဖွဲ့များမှာ လည်း မှော်သားရဲများကို အမဲလိုက်သတ်ဖြတ်ကာ ရောင်းချနေသည့် တောနက်ကြီးကို ကျွမ်းကျင်နေကြသော ကုန်သည်အစုများသာဖြစ်သည်။ ထိုနေရာပတ်ဝန်းကျင်၌မှီတင်းနေထိုင်သူများလည်းရှိ၏။

တောကြီး နက်ရှိုင်းမှုနှင့် ကျယ်ပြောမှုကို ယန်ယဲ့ မျှော်ကြည့်ရင်းဖြင့် အတွေးများ လေးလံလာ၏။ ထို့နောက် အသံတိုးတိုးဖြင့် ရေရွတ်လိုက်၏။

‘ဒီတောက မြွေတောပဲဖြစ်ရမယ်။ မြွေတောကို ဖြတ်တာက လည်း တောနက်တောင်စဉ်တန်းကို ရောက်သွားသလိုပဲဖြစ်မှာပါ’

ထိုသို့တွေးနေစဉ် လူကြမ်းကြီးတစ်ဦး ယန်ယဲ့အနားသို့လျှောက်လာကာ မေးလိုက်၏။

‘ညီလေး တောနက်တောင်စဉ်တန်းကိုသွားမလို့လားကွ’

မိမိကိုပြုံးပြနေသော လူကြမ်းကြီးကို ယန်ယဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။ ထို လူကြီးမှာ အသက်သုံးဆယ်ခန့် မျက်ခုံးနက်နက် မျက်လုံးကျယ်ကျယ်နှင့် အသားမဲသူဖြစ်၏။ ပခုံးပေါ်တွင်လည်း ကီလိုတစ်ရာအထက်လေးသော ဓားကြီးကို ထမ်းထားလေ၏။

ထိုလူကြီးကို အကဲခတ်ပြီးနောက် ယန်ယဲ့ ဖြေးညှင်းစွာဖြင့် ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်၏။

ယန်ယဲ့ ခေါင်းငြိမ်ပြသဖြင့် ထိုလူကြီး ရယ်မောကာ ယန်ယဲ့ကို ပြောလိုက်၏။

‘တစ်ယောက်တည်းသွားမှာလား ညီလေးရာ။ ဒါဆို ငါတို့နဲ့ လိုက်ခဲ့လေကွာ။ ငါတို့အဖွဲ့က လူတစ်ယောက်လျော့သွားလို့လေ။ မင်း ဘယ်လိုထင်လဲ’

ပြောရင်းဖြင့် လူအဖွဲ့တစ်ခုကို လက်ညှိုးညွှန်ပြလိုက်၏။

ယန်ယဲ့ လှမ်းကြည့်လိုက်ကာ တွေဝေနေရင်းမှ ခေါင်းငြိမ်ပြလိုက်၏။ အကြောင်းမသိဘဲ တောနက်တောင်စဉ်တန်းသို့ တစ်ယောက်တည်းသွားခြင်းထက် တောကြီးကို အကျွမ်းတဝင်ရှိသူများနှင့်သွားခြင်းက မိမိအတွက် ပိုကောင်းမည်ဟု ယန်ယဲ့ ဆင်ခြင်လိုက်မိသောကြောင့်ဖြစ်၏။

ယန်ယဲ့ သဘောတူကြောင်း ခေါင်းငြိမ်ပြသည်ကို မြင်သည်နှင့် လူကြမ်းကြီး ကျယ်လောင်စွာရယ်မောလိုက်၏။ မိမိကိုယ်ကို စမ်းသပ်ရန် တောနက်တောင်စဉ်တန်းသို့သွားမည့် တပည့်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း ယန်ယဲ့ကို ကြည့်ရုံဖြင့် ထိုလူကြီးက သိလိုက်၏။ ထိုမျှမက လက်ထဲတွင် ဓားကိုင်ထားသည့်အတွက် ဓားသိုင်းပညာရှင်များဂိုဏ်းမှဖြစ်သည်ကိုလည်း သိသဖြင့် ယင်းကဲ့သို့လူငယ်လေး မိမိတို့နှင့်လိုက်ပါလာမည်ဖြစ်သည့်အတွက် ထိုလူကြီး အားရကျေနပ်နေလေ၏။ လူကြမ်းကြီးက မိမိကိုယ်ကို မိတ်ဆက်၏။

‘ညီလေး အကိုက မန်ယီပါ။ အကိုအပါအဝင် အဖွဲ့သားလေး ယောက်မှာ ခေါင်းဆောင်ပေါ့။ မင်းလည်းပါလာပြီဆိုတော့ ငါးယောက်ပေါ့ကွာ’

မန်ယီသည် ယန်ယဲ့ကို မိမိအဖွဲ့ဆီသို့ခေါ်သွားလေ၏။ ယင်းအဖွဲ့တွင် ယောက်ျားသုံးယောက် မိန်းမတစ်ယောက်ပါဝင်၏။ ထို့နောက် အမျိုးသမီးကို ညွှန်ပြကာ မန်ယီ ယန်ယဲ့ကိုပြောလိုက်၏။

‘သူက ချင်းဟုန်ပါ။ အဆင့်ကိုး သိုင်းပညာရှင်တစ်ယောက်ပဲ’

ယန်ယဲ့ထိုအမျိုးသမီးကို ဦးခေါင်းမှ ခြေဖျားထိ ကြည့်လိုက်မိ၏။ ထိုအမျိုးသမီး၏ ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံမှာ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်က ပုံစံမျိုးကဲ့သို့ဖြစ်နေ၏။ ရင်ဘက်ပိုင်းအဝတ်မှာ သားရေဖြစ်ပြီး ဖြူဖွေးလှသည့် ဝမ်းဗိုက်တစ်ခုလုံးမှာ အဝတ်များလစ်လပ်လျက်ရှိ၏။ သားရေစကတ်အတိုကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး အဝတ်ဖုံးအုပ်ထားခြင်းမရှိသော ပေါင်တံမှာလည်း ဖြူဖွေးသွယ်လျလျက်ရှိလေသည်။
